

ભેળી જમાતું અવળી-હવળી

ભેળી જમાતું અવળી-હવળી,
ઊંઘા રસ્તા બતલાવે;

ચઢે આમળો, મન વંટોળે, ત્યાં 'દાદા'ને સંભારો.

માંહી થાશે દ્વેષ-ગુણાકાર,
તુર્તે કરવા ભાગાકાર;

મિત્રને સ્વાંગે, મહીં દુશ્મન છે, ત્યાં 'દાદા'ને સંભારો.

આત્માનો ગુણ નિરાકુળતા,
વધી ગઈ જ્યાં વ્યાકુળતા;

પરાયું સ્થાનક છોડી ભાગો, ત્યાં 'દાદા'ને સંભારો.

આકુળ-વ્યાકુળ કર્મ-બાંધણી,
સ્થૂળ કષાયો સૂક્ષ્મ લાગણી;

કેં પણ જાતને હલાવી દ્યે છે, ત્યાં 'દાદા'ને સંભારો.

શંકા-કુશંકા નિર્મૂળ હોજો,
ભોગવ્યું ત્યાં કઈ ભૂલ છે જોજો;

ઉદયે નિમિત્ત નિર્દોષ દેખી, ત્યાં 'દાદા'ને સંભારો.

મન-વચ-કાયા ત્રિ-વળગણજો,
અધિયાસે અભિયાસી જોજો;

બુદ્ધિ ચૂંથે કાદવ-કીચડ, ત્યાં 'દાદા'ને સંભારો.

અંતઃકરણ ગૂંચળી મૂંઝાય,
ખેંચો જ્યાં ગાડી રોકાય;

'આ' છે સંકટ સમયની સાંકળ, ત્યાં 'દાદા'ને સંભારો.

અભિપ્રાયો છે આપણું બંધન,
અપના ગુના અજ્ઞા-સ્પંદન;

આજ્ઞા-પંચક ભુલાવે છે, ત્યાં 'દાદા'ને સંભારો.

'મારા' દોષે 'હું' બંધાયો,
કર્મ રસાન્ધે જીવાત્રાયો;

બીજું કોઈ દોષિત લાગે છે, ત્યાં 'દાદા'ને સંભારો.

